

lade inskrifterna, arbetade på prydnaderna; de två andra, mindre, refvo och rörde färgerna samman. Under tiden skisserade mästaren sina målningar som ur minnet eller af ingifvelse. På en timme tecknade han på väggen ett måleri, som föreställer Kristus, hur han ger sina apostlar uppdraget att lära och döpa folken. Kristus och de andra elfva figurerna voro af nästan naturlig storlek. Han gjorde sina skisser ur minnet, utan karton, utan teckning, utan modell. I det att jag undersökte de andra målningarna, som han fullbordat, frågade jag honom, om han hade utfört dessa på samma sätt; han svarade jakande och tillade, att han sällan utplånade ett drag, som han en gång gjort.» — Äfven inskrifterna dikterade mästaren ur minnet.

Sedermera återkommer Didron till denna sak och betonar där åter den säkerhet, med hvilken mästaren tecknade konturerna med sin i rödt doppade pensel. Något utförligare relateras här tillvägagångssättet, huru medhjälparne lägga lokalfärgerna, uppdraga draperiernas veck och annat, som hör till biverket, och huru mästaren därefter tager fatt på alla nakna partier, framförallt hufvudena; viktigare figurer utfördes helt af mästaren ensamt. »Två hufvuden göras på samma gång, såsom jag såg det brukas hos Joaseph; han behöfde knapt en timme för båda. På fem dagar hade han färdig en Pauli omvändelse al fresco, en målning om tre meters höjd och fyra meters längd», och »mera värd än en som kostar en af våra andra rangs målare sex till åtta månader»¹.

Den utveckling, som i det föregående i korthet antydts, kan spåras äfven i nordens. Redan ganska snart efter kristendomens införande och befastande har man

¹ A. a. s. 10—11 och 94—98. (Jfr dock tillägget!)